

АКАТИСТ СВЕТОМ СИМЕОНУ МИРОТОЧИВОМ
13. / 26. Фебруар

Кондак 1.

Теби, изабраном владару земље Србске и кротком служителу Божијем, који си охростио народ свој, молитвене уздахе приносимо, како би се Небеском помоћи твојом ослободили од греха и страсти, и захвално могли да ти са љубављу кличемо: *Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!*

Икос 1.

Творац Ангела и Господ провиде у теби, свети Симеоне, ревносног пастира стада словесног и неустрашивог борца за Веру Православну, и уздиже те у господара земаља Србских. А ти, храбро и смерно, вођаше народ свој ка вечној отаџбини коју му је Господ од искони на Небесима припремио. Дивећи се Богу на тако премудром промишљању о теби, ми ти радосно кличемо:

Радуј се, родитељу наш у Господу Исусу Христу!
Радуј се, родоначелниче светитеља Србских!
Радуј се, јер си државу Србску за сва времена мудро устројио!
Радуј се, јер си Православље у њој за сву вечност утврдио!
Радуј се, Небеско светило које нам пут ка Господу обасјаваш!
Радуј се, јер си Бога прославио свим животом својим!
Радуј се, јер те је Бог због тога на Небесима прославио!
Радуј се, јер у животу твојем беше све Богоугодно и Богоразумно!
Радуј се, јер из бедара твојих произиђе отац Цркве Србске, свети Сава!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 2.

Будући да беше рођен у крајевима латинским, ти, свети Симеоне, прими њихово крштење, али када дође у земље Србске, тебе крстише православним крштењем у древној цркви светих апостола Петра и Павла, где родитељи твоји од радости са Ангелима запеваше: *Алилуја!*

Икос 2.

Пошто беше знаменитог рода, ти, свети Симеоне, доби да управљаш делом Србских земаља, којима трудом и мудрошћу донесе самосталност од околних господара. Будући Богољубив, ти у држави својој утврђиваш Веру Православну, градећи светиње Божије, и најпре сазида храм Пресвете Богородице у Топлици, устројивши око њега женски манастир. Благодарехи ти због тога, ми ти кличемо:

Радуј се, усрдни Богољубитељу и Богоревнитељу!
Радуј се, неустрашиви заштитниче Вере Православне!
Радуј се, јер те је Отац Небески позвао у службу себи!
Радуј се, јер те је глас Еванђеља Христовог у мрежу своју уловио!
Радуј се, јер благодаћу Божијом обогачујеш оне који те у молитвама призивају!
Радуј се, јер си Бога у срцу са љубављу носио!
Радуј се, јер си земаљски живот Небеским обогатио!
Радуј се, јер си украшен правдом и милошћу!

Радуј се, смерни царевићу Цара Небеског!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 3.

А када поче да зидаш храм светом Николају Чудотворцу, код реке Бањске, браћа твоја, свети Симеоне, са завишћу те нападаше да то чиниш мимо њиховог знања. Божијом помоћи ти храм ипак заврши и устроји манастир, где кроз векове бруји Небеска песма: *Алилуја!*

Икос 3.

Злоба древне змије унесе мржњу код браће твоје, свети Симеоне, и они те ухватише и у пећину окованог бацише. А ти, као Јона у утроби кита вапијаше ка Господу, молећи се светом великомученику Георгију, да те избави из невоље. Молба твоја би услишена, и ти поново постаде слободан, безмерно захваљујући Небеском добротвору своме. И ми, Србчићи твоји, благодаримо ти за сва добротинства, кличући овако:

Радуј се, јер си у Еванђељу Христовом једину истину живота гледао!
Радуј се, јер си дом Господњи у срцу своме приправио!
Радуј се, јер си силом Часног Крста у животним борбама укрепљиван био!
Радуј се, јер си имао у себи спасоносни страх Господњи!
Радуј се, јер си са умиљењем од Господа опроштај за грехе своје молио!
Радуј се, јер си велику љубав према светитељима Божијим имао!
Радуј се, јер си са трепетом стајао пред величанством дела Божијих!
Радуј се, украсу Цркве и богатство сиромашних!
Радуј се, чврсти корену благородне и свете лозе Немањића!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 4.

Ти тада принесе хвалу Богу, свети Симеоне, и одмах поче да зидаш величанствени храм мученику Христовом, назвавши га Ђурђеви Ступови, на брду изнад Раса, на месту где се Небо и Земља љубе, и где Небески житељи са земаљским у хору кроз векове поју: *Алилуја!*

Икос 4.

Али браћа твоја, свети Симеоне, опет подигоше зло на тебе, те скупише силну војску и пођоше на земље твоје. Ти одмах посла свештенике да се моле Господу и светом Георгију, и они падоше на колена, молећи помоћ са Небеса. Молитва њихова би услишена, и ти, свети Симеоне, силом Крста опет победи непријатеље своје. Прими због тога ове похвале наше:

Радуј се, јер подношаше многа искушења на путу праведничком!
Радуј се, јер је Небо услишавало молитве Твоје!
Радуј се, јер Господ кроз тебе зло у свету побеђиваше!
Радуј се, јер и данас Господ кроз тебе зло у свету побеђује!
Радуј се, јер руком својом многимима хлеб насушни даваше!
Радуј се, јер се због тога душа твоја на Небесима сада радује!
Радуј се, јер непрестано молитвено бдијеш над народом Србским!

Радуј се, дивни сасуде Божије благодати!
Радуј се, јер се многи миром твојим светим исцелише!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 5.

Као што злата без огња нема, па ни спасења без борбе и искушења, Бог допусти да се у земље Србске увуче јерес богумилска, не би ли ревност твоја, свети Симеоне, у очувању Вере Православне, била још већа, не би ли још усрдније појао: *Алилуја!*

Икос 5.

Ти тада, свети Симеоне, сазва сабор црквени, на коме са јерарсима и велможама изобличи триклету јерес, жестоко казнивши јеретике, као свети Илија некада слуга Ваалове. Отада у земљама Србским Христова Вера сијаше као јарко сунце, сва спасоносна и победоносна, захваљујући труду твоме и ревности ка Господу и Цркви Његовој. Зато те величамо поздравом архангелским:

Радуј се, јер по ревности за Веру истиниту беше подобан светом Илији Тесвићанину!

Радуј се, јер си просветивши се светлошћу Божијом таму греховну из народа свога одгонио!

Радуј се, јер си народ Србски побожношћу надахњивао!

Радуј се, јер си мрак јереси богумилске из народа Србског одагнао!

Радуј се, јер си Веру Православну до Небеса у народу Србском узвисио!

Радуј се, јер си народ Србски од ђавола сачувао!

Радуј се, јер те је Господ Христос за заступника Небеског нама подарио!

Радуј се, јер си као храбри Христов војник противнике Вере Његове победио!

Радуј се, јер си украшен ревношћу за Веру Православну!

Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 6.

Имајући увек у срцу спасоносни страх Божији, ти, свети Симеоне, када уреди државу своју, поче још прилежније да служиш Трисветом Господу, помажући сироте и болесне, тешећи убоге и несрећне, шаљући велике дарове светињама Божијим, непрестано појући: *Алилуја!*

Икос 6.

Желевши да још више прославиш Бога, ти, свети Симеоне, подиже храм Пресветој Богородици на реци Студеници. У исто време ти слаше дарове у Велику Цркву Господњу у Јерусалиму и у многе друге светиње Православне. Будући да беше велики трудбеник на њиви Господњој, ти непрестано вапијаше Господу и Мајци Његовој да удостоје спасења народ Србски. Желећи и ми да будемо спасени, прибегавамо светим молитвама твојим, и овако ти вапијемо:

Радуј се, јер подиже велелепни манастир Студеницу, понос рода Србскога кроз векове!

Радуј се, јер си Мајку Божију неизмерно љубио!

Радуј се, јер си Јој велике задужбине подигао!

Радуј се, јер си се са Њеном иконом на грудима упокојио!

Радуј се, јер се показа као други Аврам по делима гостољубља!
Радуј се, јер си вером у Бога као крин рајски процветао!
Радуј се, јер душе и срца наша благодаћу Божијом испуњаваш!
Радуј се, светлости слепих и надо безнадежних!
Радуј се, радосна светлости наша која нас из мрака греховног сна будиш!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 7.

Када утврди државу Србску и сврши све земаљске послове своје, ти, свети Симеоне, као купац скупоценог бисера, све земаљско остави у прашини својој, имање своје предаде убогима, и реши се да служиш само Богу, и да само Њему појеш: *Алилуја!*

Икос 7.

Сазвавши синове и пријатеље своје, ти им, свети Симеоне, обзнани жељу своју, те предаде власт сину Стефану, а Вукана постави одмах до њега, давши им заповест да љубе једна другог и да мудро и Богољубиво управљају државом Србском. А ми ти због тога уносимо ове речи хвале:

Радуј се, јер презре све земаљско, стреми се само ка Небеском!
Радуј се, јер си дубине Божанске премудрости спознао!
Радуј се, јер си Богом срце своје просветио!
Радуј се, јер живот твој као плодносна маслина многе плодове донесе!
Радуј се, добри и верни слуго Господа Исуса Христа!
Радуј се, јер си сујетни овоземаљски живот за ништа сматрао!
Радуј се, јер си у посту и молитви многе земаљске дане провео!
Радуј се, јер си раздавши трулежно богатство земаљског, стекао нетрулежно благо на Небесима!
Радуј се, јер си смирењем и уздржањем демонске војске победио!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 8.

Поставши слободан као птица небеска, ти, свети Симеоне, заједно са верном супругом својом Анастасијом, на Благовести, прими монашки постриг, и ви, смерне слуге Божије, смерно запевасте, у ангелске ризе обучени: *Алилуја!*

Икос 8.

И онда тихо, као онај који на Небеска врата са трепетом улази, ти, свети Симеоне, дође у манастир Студеницу, где пребиваше у доброверју и чистоти, узрастајући у духовним подвизима. Ту проведе две године, живећи по строгом монашком правилу, бивајући пример многим седим годинама својим. И ми, имајући тебе за пример у животу своме, благодарно ти овакве песме уносимо:

Радуј се, јер си монашки постриг радосно на себе примио!
Радуј се, јер од цара сиђе до обличја слуге, монашку ризу обукавши!
Радуј се, јер си оставивши све земно богатство зарад Небеског, уподобио се купцу многоценог бисера!
Радуј се, јер си смерност нелицемерну пред Господа принео!

Радуј се, јер мрак неверства разгоњаше у отечеству твојем!
Радуј се, медоточни грозде винограда Христовог!
Радуј се, плодносно дрво које је засадио Отац наш Небески!
Радуј се, јер милостињу на све стране даваше!
Радуј се, јер си венац Цркве Христове украсио светим животом својим!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 9.

Као што јелен тражи изворе воде, тако и душа твоја, свети Симеоне, гораше од жеље за цветом порода твога, сином твојим, светим Савом, који подвигом на Светој Гори ткаше лествице ка Небу, и ти се реши да пођеш к њему, и да заједно појете:
Алилуја!

Икос 9.

Има ли језика на Земљи или на Небу, који може исказати радост твоју, свети Симеоне, и сина твога, светога Саве, када падост један другоме у загрљај после много година, у монашке ризе обучени, и када са сузама заблагодариште Јединоме Господу, који све у животу људском тако премудро устројава. И ми, гледајући у даљину векова ваших, са сузама умиљења ти уносимо овакве похвале:

Радуј се, јер си као миомирисни цвет у Богородичном врту процветао!
Радуј се, јер си духовни син телесном сину своме постао!
Радуј се, јер си кроз телесног сина свога, светога Саву, Бога Живога гледао!
Радуј се, јелене Небески, који си изворе воде живе нашао!
Радуј се, јер те Бог у старости призва у дом свој!
Радуј се, јер си дубоко спознао немоћ људску и свемоћ Божију!
Радуј се, јер си за грехе своје Господу многе молитве принео!
Радуј се, јер си царство земаљско предао, да би Небеско задобио!
Радуј се, јер си Творцем Господом просијао у на Небу и на Земљи!
Радуј се, заштитниче Вере у Пресвету Тројицу!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 10.

У манстиру Ватопеду ти, свети Симеоне, настави монашке подвиге своје, не гледајући на године, него усрдно провођаше време на Богослужењима и у чесним молитвама дан и ноћ, приносивши Господу уздахе и сузе своје, благодарно појући:
Алилуја!

Икос 10.

Имајући од Бога дар духовни, ти, свети Симеоне, зажеле да роду Србском оставиш једно место у врту Богородичном, те измоли од цара византиског Алексе да обновиш опустели манастир Хиландар. И ти, са чесним сином својим, светим Савом, подиже манастир и у њему храм Ваведењу Пресвете Богородице, са жељом да Она Небеском Омофором својим бди над целим родом Србским. Благодарни Богу и Царици Небеској за све, ми ти због тога радосно појемо:

Радуј се, јер си манастир Хиландар роду Србскоме подигао!
Радуј се, јер у њему безбројне реке народа твога изворе воде живе пронађоше!

Радуј се, јер си у старости младалачке монашке трудове подносио!
Радуј се, јер си душу своју сузама покајања убелио!
Радуј се, јер си са Ангелима молитвено разговарао!
Радуј се, јер си за све Богу благодарио!
Радуј се, јер си Србима пут ка Небесима утврдио!
Радуј се, јер си њиме и сам победоносно прошао!
Радуј се, јер си ризницу Светогорских светитеља собом обогатио!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 11.

У обновљеном Хиландару ти, свети Симеоне, са сузама захвалницама благодарише Господу, што је и ову жељу твоју испунио, те непрестано анђелским језиком са Господом разговараше, појући: ***Алилуја!***

Икос 11.

Сит живота, ти, свети Симеоне, поче пред исход свој да мало побољеваш. Оставивши очинске завете сину своме, светом Сави, ти се поздрави са свим монасима, причести се Светим Тајнама Христовим, и чекаше час када ћеш поћи Господу. Прими зато наше похвале:

Радуј се, јер си у сину своме, светом Сави, велику утеху пред смрт имао!
Радуј се, јер нас житије твоје Небеским зрацима облистава!
Радуј се, јер си двери Небеске смирењем отворио!
Радуј се, јер са Ангелима на Небесима другујеш!
Радуј се, јер си мудрошћу Пресвете Тројице озарен.
Радуј се, јер свете мошти твоје вернима сузе умиљења наводе!
Радуј се, јер си и пре суда Божијег стао с десне стране престола Господњег!
Радуј се, пчело медоточна, која нам Небески мед доносиш!
Радуј се, росо благодатна, која нам мир Господњи дарујеш!
Радуј се, цвете расцветали, који нам рајским миомирисом миришеш!
Радуј се, радуј се, лађо спасења, која нас ка Небеским обитељима превозиш!
Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 12.

Ти, свети Симеоне, будући цар земаљски, на самрти најпонижније леже на рогозину и стави камен под главу, знајући да је пред Богом сваки човек само трунка прашине. А у часу када света душа твоја напушташе тело, долете по њу хор Ангела са Небеса, да је узнесу Господу, појући: ***Алилуја!***

Икос 12.

Господ те одмах по смрти твојој прослави, свети Симеоне, јер тело твоје поче миро да точи. Убрзо мошти твоје дођоше у Србију, да помире завађене синове твоје, и ту остадоше, у манастиру Студеници, као Небески лекар и заступник роду Србскоме кроз векове, чекајући свеопште васкрсење мртвих. Зато прими од нас ово благодарење:

Радуј се, јер си царску постељу заменио за рогозу на гори Атонској!

Радуј се, јер душа твоја узиђе на Небеса, а тело прослављено и мироточиво се врати у отечество твоје!

Радуј се, јер пред кивотом са моштима твојим реке молитвених суза беху проливане!

Радуј се, јер миро твоје свето демонске пукове одгони!

Радуј се, јер грешне људе од страсти и прљавштине чисти!

Радуј се, јер из гроба твога на Хиландару израсте безвремена чудотворна лоза!

Радуј се, јер грожђе са те лозе многима чудесно пород даје!

Радуј се, јер си на Небесима озарен светлошћу Пресвете Тројице!

Радуј се, вечни домаћине манастира Студенице!

Радуј се, свети Симеоне Мироточиви, смерни слуго Господњи!

Кондак 13.

О, свети Симеоне Мироточиви, Небески заступниче наш, прими ово мало мољење и додај га молитвама твојим Господу, како би се после смрти удостојили да са Ангелима појемо Троједином Богу: ***Аллилуја!***

(Овај кондак се чита три пута, па затим поново: Икос 1. и кондак 1. и онда молитва, на крају).

Молитва

О, свети Симеоне Мироточиви, оче рода Србскога, теби се молимо и преко тебе од Бога милост просимо, ми убожјаци и просјаци земаљски, ми последњи од последњих што се родише на тужној и грешној земљи овој. Јер ако, благодаћу Божијом, ти и данас проходиш по земљи Србској, онда се сигурно на Небо са сузама и непроболним болом враћаш, и питаш се шта то остаде од свете Србије твоје и од светих Срба твојих. Само страшила од греха и болести огубана, само рањеници и уцвельени јадници, који тумарају по мраку последњих времена.

Да, свети Симеоне, нема више вере на земљи Србској, само лаж и лицемерје. И под мантијом и под мирским оделом вири, не један, него стотине ђавола, који су ту као домаћи, као свој на своме. И да није светих молитава ваших са Небеса, да Господ још не милује одлутало стадо своје, па нас и такве благодаћу својом посећује, да ли би ми и знали да постоји Небески свет, да постоји ишта осим овога блата и прљавштине. А овако, бар на трен, душе нам се отму из помрчине греховне, па завапе ка Небесима, ка вечној отаџбини својој, и са сузама вапијући за помоћ моле.

Зато ми к теби, свети Симеоне, прибегавамо, и молимо те да молиш Господа и Господара нашег, да силом својом свемоћном одагна свако зло од нас, и да нас покрене на нелицемерно покајање и оплакивање грехова наших. И недај, о свече Небески, да се заносимо, и да маштамо о некој праведности нашој, због понеког доброг дела које учинисмо, већ нам подај сузе покајне и мисао да смо најгори од најгорих, као што заиста и јесмо.

И помози да се Господ смилује на нас, и да нас пусти да уђемо у Царство Небеско, макар и као последњи, на нека мала врата, са стидом и страхом због безбројних сагрешења, и да из прикрајка гледамо на блаженства која задобише они који чисто на земљи поживеше, и који подвигом несхватљивим уму људском душе своје убелише.

Ето, толико молимо од тебе, свети Симеоне, свесни да нисмо достојни ниједне милости Небеске, али, опет, дрско куцамо на врата Неба, не би ли се и нама отворила, не би ли и ми чули глас Христов: **Ходите благословени оца Мојега, опроштено вам је све, по молитвама светих, уђите у покој Небеског Јерусалима!**

А ако се то и деси, молитвама твојим, свети Симеоне, ориће се Небо од песме наше и од хвале наше Свемогућем Богу, који у Светој Тројици, у Оцу и Сину и Светоме Духу пребива, кроз сву вечност бесконачних векова. Амин.

Написао: Мирко И. Нанић